

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa W. M.

przeciwko W. P.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 maja 2010 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 16 lipca 2009 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 16 lipca 2009 r. Sąd Apelacyjny oddalił wniosek pełnomocnika pozwanego W. P. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 21 maja 2009 r. i w konsekwencji odrzucił wniosek pozwanego o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia tego wyroku. Postanowienie to zaskarżył pozwany, wnosząc na podstawie art. 380 k.p.c., także o rozpoznanie postanowienia w sprawie oddalenia wniosku pozwanego w sprawie przywrócenia terminu do wniesienia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 21 maja 2009 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Bezspornym jest, że pomimo prawidłowego zawiadomienia o rozprawie Sądu Apelacyjnego w dniu 7 maja 2009 r. nikt się na niej nie stawił. Zawiadomienie o rozprawie odebrała M. K., pracownik kancelarii T. S., która mieści się w tym samym lokalu co siedziba kancelarii pełnomocnika pozwanego M. W. Adwokat M. W. upoważnił do odbioru kierowanej do niego korespondencji zarówno swoją sekretarkę jak również M. K. Działając w granicach tego upoważnienia M. K. pokwitowała odbiór zawiadomienia o terminie rozprawy apelacyjnej wyznaczonej na dzień 7 maja 2009 r. Zawiadomienie nie dotarło jednak do adwokata M. W.

W tej sytuacji brak podstaw aby uznać, że niezłożenie wniosku o sporządzenie uzasadnienia i doręczenie go pełnomocnikowi pozwanego w terminie tygodniowym od ogłoszenia wyroku w dniu 21 maja 2009 r., tj. po upływie terminu wynikającego z art. 328 § 1 k.p.c., nastąpił bez winy strony w rozumieniu art. 168 § 1 k.p.c. Winę strony, która działa przez pełnomocnika, należy oceniać z uwzględnieniem także jego winy. Pełnomocnik, który upoważnił określoną osobę do odbioru kierowanej do niego z sądu korespondencji odpowiada za ewentualne zaniedbania upoważnionego. To, czy osoba ta jest pracownikiem pełnomocnika nie ma przy tym decydującego znaczenia. Upoważniając do odbioru korespondencji osobę, która nie podlega jego kierownictwu, pełnomocnik powinien zadbać o to, aby osoba ta mogła należycie wykonać takie upoważnienie. Zła organizacja kancelarii związana z prowadzonym w niej remontem, czy zaniedbanie upoważnionej osoby wynikające z braku dokładnego określenia jak ma ona działać przy przekazywaniu odbieranej na podstawie udzielonego jej upoważnienia korespondencji, nie mogą być traktowane jako brak winy strony w rozumieniu art. 168 § 1 k.p.c. To, że pełnomocnik pozwanego nie mógł jako pracodawca wydawać wiążących poleceń M. K., nie stanowiło jednak żadnej przeszkody, aby ustalił z nią dokładnie jak ma postępować w razie odbioru kierowanej do niego korespondencji. Jeżeli zaś udzielił jej upoważnienia do odbioru takiej korespondencji, a w wyniku braku takich wskazówek lub zaniedbania upoważnionej osoby przy przekazywaniu odebranej korespondencji, nastąpiło uchybienie terminowi przewidzianemu w art. 328 § 1 k.p.c., to brak podstaw do uznania, iż nastąpiło to bez winy strony w rozumieniu art. 168 § 1 k.p.c.

Skoro nie było podstaw do przywrócenia terminu do sporządzenia i doręczenia pozwanemu uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 21 maja 2009 r., to oddalenie jego wniosku w tej sprawie znajduje także usprawiedliwienie biorąc pod uwagę art. 328 § 1 k.p.c.

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji.